

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 020849 25 U

Novi Travnik, 12.1.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca: Vesna Vujica, kao predsjednica vijeća, Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Lidije Kolak, kao zapisničara, u upravnom sporu Bosna i Hercegovina zastupana po zakonskom zastupniku Pravobraniteljstvu Bosne i Hercegovine protiv tuženog Općina Travnik, zastupana po zakonskom zastupniku Općinskom javnom pravobraniteljstvu, radi poništenja Rješenja Općinskog vijeća Travnik broj: 04/27-5-697/22 od 5.3.2025. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 12.1.2026. godine donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Tužba se odbacuje.

Odbija se zahtjev tužitelja za dosuđenje troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Tužitelj je ovom sudu dana 5.5.2025. godine podnio tužbu kojom traži poništenje Rješenja Općinskog vijeća Travnik broj: 04/27-5-697/22 od 5.3.2025. godine i broj 04/27-5-667-1/23 od 5.3.2025. godine. Obzirom da je tužitelj suprotno članku 8. Zakona o upravnim sporovima podnio tužbu protiv dva upravna akta, ovaj sud je dopisom od 7.5.2025. godine tužitelja pozvao da otkloni nedostatke iz tužbe na način da opredijeli protiv kojeg upravnog akta podnosi tužbu. Tužitelj je uz podnesak od 16.5.2025. godine podnio uređenu tužbu koju podnosi radi poništenja Rješenja Općinskog vijeća Travnik broj: 04/27-5-697/22 od 5.3.2025. godine.

Tužbom pobija rješenje iz razloga što sadrži takve nedostatke koji ga čine ništavim, što u pobijanom aktu nije pravilno primijenjen zakon, propis zasnovan na zakonu, i što u postupku koji je prethodio nije postupljeno po pravilima i činjenično stanje nije potpuno ni pravilno utvrđeno, odnosno iz utvrđenih činjenica je izveden nepravilan zaključak. Tužbom se prigovara da je Općina Travnik nezakonito raspolagala imovinom u vlasništvu države Bosne i Hercegovine dodijelivši nekretnine u državnom vlasništvu-građevinsko zemljište fizičkim osobama koje je obavezala na plaćanje naknade Općini Travnik. Potom se u tužbi navodi izreka osporenog rješenja, te prigovara da je na navedeni način Općinsko vijeće, Općine Travnik nezakonito raspolagalo imovinom čiji nije vlasnik, i dodijelilo je fizičkim osobama sa pravom da iste na osnovu donesenih rješenja izvrše uknjižbu prava vlasništva u svoju korist, iako je odredbom članka 15. i 78. Zakona o građevinskom zemljištu FBiH propisano da se odlukom o određivanju gradskog građevinskog zemljišta ne mijenja oblik vlasništva na zemljištu, koje je određeno kao gradsko građevinsko zemljište. Prostorni plan, regulacioni plan ili odluka gradskog vijeća nije valjan pravni osnov za promjenu prava vlasništva na pomenutim nekretninama. Tužbom se posebno ukazuje da je odredbom članka 6. Zakona o građevinskom zemljištu dato ovlaštenje općini, odnosno gradu, da upravlja i raspolaže

građevinskim zemljištem, ali ne daju pravo da mijenja vlasništvo na tom zemljištu i dodjeljuje zemljište u vlasništvo drugim osobama. Nadalje, nije bilo ni suglasnosti države BiH kao titulara državne imovine u proceduri dodijele državnog zemljišta, što je preduvjet da bi se u smislu članka 41. Zakona o zemljišnim knjigama izvršio prijenos vlasništva na drugog. U tužbi se poziva i na odluku Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj: AP 5246/18 iz koje proizlazi da Zakon o građevinskom zemljištu daje ovlaštenje općinskom vijeću da donese odluku kojem se određeno zemljište proglašava građevinskim, odnosno ostalim građevinskim zemljištem, odnosno da isti zakon daje ovlaštenje općini da upravlja i raspolaže gradskim zemljištem, ali ne i da upiše pravo vlasništva na gradskom građevinskom zemljištu u korist općine. Tužitelj smatra da je tuženi postupio suprotno Zakonu o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom zbog čega su pobijana rješenja ništava sukladno članku 2. Zakona. U konačnom predlaže da se tužba tužitelja uvaži, i da se poništi osporeno rješenje kao nezakonito i da se tužena obveže da tužitelju naknadi troškove postupka.

Prilikom prethodnog ispitivanja tužbe ovaj sud je utvrdio da akt čije se poništenje traži nije upravni akt, te da shodno tome tužba nije dozvoljena iz slijedećih razloga:

Odredbom člana 8. stav 1. Zakona o upravnim sporovima¹, propisano je da se upravni spor može voditi samo protiv upravnog akta, dok je stavom 2. istog člana propisano da je upravni akt takav akt kojim nadležno tijelo rješava o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravne osobe u nekoj upravnoj stvari.

Odredbom članka 9 Zakona o upravnim sporovima propisano je da se upravni spor može pokrenuti protiv upravnog akta koji je donesen u drugom stupnju. Stavom 2. je propisano da se upravni spor može pokrenuti i protiv prvostepenog upravnog akta, ako zakonom nije dopuštena žalba na taj akt u upravnom postupku.

Iz dostavljenog spisa predmeta proizlazi da je Melić Nisvet dana 8.4.2022. godine, podnio zahtjev za dodjelu nekretnina u posjed i vlasništva (kuće i zemljišta), u mjestu Vitovlje, Bruneji, uz zahtjev priložio je kopiju katastarskog plana, odnosno izvod iz posjedovnog lista, broj 90 od 26.8.2024. godine, ZK izvadak K.O. SP Vitovlje ZK ured Općinski sud u Travniku od 1.4.2022. godine, grafički prikaz lokacije od 29.07.2022. godine izdat od Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinsko pravne poslove, te rješenje o urbanističkoj suglasnosti br. 04/05-19-3-295/22-6 od 29.07.2022. godine. U tijeku upravnog postupka nadležna služba je pribavila mišljenje Općinskog pravobraniteljstva iz Travnika od 10.07.2024. godine, nakon čega je doneseno rješenje Općinskog vijeća Travnik broj: 04/27-5-697/22 od 05.03.2025. godine, kojim se Nisvetu Melić na građevinskom zemljištu koje je označeno kao k.p. broj 1987/104 zvanog Bruneji, kuća i zgrada, dvorište u površini od 1.431 m², upisana u pl. broj 90 k.o. Vitovlje, posjed Općina Travnik, sa 1/1 dijela, koja je identična sa kč. broj 107/9 iste površine, upisana u zk. ul. br. 1 k.o. SP-Vitovlje-državno vlasništvo-pravo raspolaganja Općina Travnik, sa 1/1 dijela, utvrđeno pravo vlasništva za izgrađeni stambeni objekt u formiranu građevinsku parcelu. Dana 03.05.2025. godine, pod brojem 01-1-014-28-73-101-1/25 od 03.05.2025. godine Općinsko vijeće, Općine Travnik, donijelo je zaključak kojeg je objavilo u Službenim novinama Općine Travnik, da rješenja o dodijeli građevinskog zemljišta za 25 prijedloga neće proizvoditi pravno dejstvo, s tim da je prethodno 28.03.2025. godine zatraženo mišljenje od strane Službe za urbanizam, gradnje, katastar i imovinsko pravne poslove, Općine Travnik, pod brojem 04-04-28-28-

¹ "Službene novine Federacije BiH" broj: 9/05

95/25 . Dana 19.05.2025. godine sačinjeno je i dostavljeno očitovanje nadležne službe Općinskom pravobranilaštvu Travnik.

Odgovor na tužbu podnijelo je Općinsko pravobraniteljstvo pod brojem U-50/25 od 23.6.2025. godine, u kojem se predlaže da se tužba odbaci, ili odbije kao neosnovana, jer akt koji se pobija tužbom nije upravni akt i jer akt koji se tužbom osporava nije konačan upravni akt.

Odgovor na tužbu dana 24.6.2025. godine podnio je i zainteresirano lice Nisvet Melić koji je naveo da je on u svom doniranom stambenom objektu već 27 godina, i ukoliko se tužba uvaži njemu kao i ostalim povratnicima se ugrožava osnovno ljudsko pravo, a to je pravo na dom.

I po ocjeni ovog suda, akt kojeg je donijelo Općinsko vijeće Općine Travnik nije upravni akt i stoga se protiv istog i ne može pokrenuti upravni spor. Prije svega treba naglasiti da rješenje koje se pobija tužbom, osim što je sačinjeno nije dostavljeno nikom od pobrojanih kome se trebalo dostaviti i na koga se odnosi. Dakle, doneseno rješenje time što nije dostavljeno ni strankama, ni zainteresiranim licima nije ni proizvelo nikakvo pravno dejstvo. Osporeno rješenje je sačinjeno 5.3.2025. godine, a 25.3.2025. godine je od strane nadležne službe zatraženo mišljenje od Vijeća ministara i Pravobranilaštva BiH, obzirom da se radi o građevinskom zemljištu, na parcelama koje su u gruntovnoj knjizi upisane kao općenarodna imovina, i to rješenje nikom nije dostavljeno. Stoga isto i nije prouzrokovalo nikakvo pravno dejstvo.

U konačnom, ono što je suštinski najbitnije u ocjeni opravdanosti ovakve tužbe, jeste činjenica da osporavanim rješenjem nije odlučivano o nekom pravu ili obvezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari, jer taj upravni postupak nije okončan konačnim rješenjem. Člankom 12. Zakona o upravnom postupku je propisano da rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti redovno pravno sredstvo (žalba) u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku), a kojim je stranka stekla neko pravo, odnosno kojim su stranci određene neke obveze, može se poništiti, ukinuti ili izmijeniti samo u slučajevima koji su ovim ili drugim zakonom predviđeni. Prvostupanjsko rješenje postaje konačno danom dostave stranci ako žalba nije dopuštena, ili istekom roka za žalbu ako žalba nije izjavljena, a inače je dopuštena. Slijedom navedenog obzirom da se samo protiv takvih upravnih akata može voditi upravni spor u smislu članka 8. Zakona o upravnim sporovima to po ocjeni ovog suda osporeni akt nema karakter ni sadržaj upravnog akta.

U konkretnom slučaju ne radi se o upravnom aktu kojim se rješava o izvjesnom pravu pojedinca ili pravnog lica, konkretno tužitelja, jer se upravni postupak nije okončan rješenjem koje je dostavljeno strankama, obzirom da se čekalo mišljenje Pravobraniteljstva BiH, koje je umjesto mišljenja podnijelo tužbu i tako pokrenulo upravni spor. Obzirom da ovakvom odlukom nije odlučeno o bilo kakvom pravu ili obvezi, takav akt ne predstavlja upravni akt, i njegova zakonitost se ne može ispitivati u upravnom sporu, pa se shodno tome protiv istog ne može pokretati i voditi upravni spor.

Prema članu 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima propisano je da će nadležni sud rješenjem odbaciti tužbu ako utvrdi da akt koji se tužbom osporava nije upravni akt.

Nasuprot tome, sud nije uvažio tužbeni zahtjev da se tuženi obaveže da tužiteljima naknadi troškove postupka u dijelu koji se odnosi na sastav tužbe u iznosu od 240,00

KM, a iz razloga što ovom presudom nije riješena upravna stvar odnosno postupak nije okončan, pa samim tim tuženi nije u cijelosti izgubio upravni spor da bi tužiteljima bio dužan naknaditi troškove spora, nego je tužba odbačena, a sve suglasno odredbi člana 55. Zakona o upravni sporovima u vezi sa članom 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Iz svega naprijed navedenog proizlazi da u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje upravnog spora, pa je ovaj sud primjenom člana 25. stav 1. tačka 2. u vezi sa članom 8. Zakona o upravnim sporovima tužbu tužitelja odbacio.

POUKA:

Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena.

Zapisničar
Lidija Kolak

Predsjednica vijeća

Vesna Vujica

U Novom Travniku; 19.1.2026. godine
Ev. 19.2.2026. godine

Sutkinja
Lazarela Porić